

2010. július 31. (szombat)

túl vagyok rajta

Hát, meg kell mondjam, ha innentől bárki hasonló félelmekkel küzd az ismeretlentől, mint én tettem, én vagyok a megfelelő ember, akihez jöhet, hogy megnyugtassam.

Mindenki kedves volt és figyelmes, magát a műtétet meg egyszer én észre sem vettem.

Az ágyammal együtt toltak át a szomszédos műtőbe, a hálóingem le sem kellett venni, felmásztam a székre, bekötötték a branült, beadták az altatót, és kb. 10 perc múlva felébresztettek a kórteremben, ahová szépen visszatoltak az ágyamban.

Mikor felébredtem, görcsöltem, de az ápolónő nem adott gyógyszert, hogy ki tudjak estére józanodni, hanem azt mondta, hogy aludjak csak vissza, amihez tényleg körülbelül tíz másodpercre volt szükségem, és egy óra múlva úgy ébredtem, hogy simán tudtam volna akár ugrálni is.

Négykor szépen hazamentünk, megnéztünk egy fél évadnyi Bonest, megettem egy hatalmas adag lazacos gnocchit, aztán fél nyolckor beajultam és aludtam reggelig. (Bubi anyuénál van csütörtök óta és szerintem csak vasárnap hozzuk haza.)

Ami igazán szomorú volt az egészben, az az a tizenöt éves kislány, aki délután már a barátjával viháncolt bent, és hogy hogy beszéltek az egészről.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 10:59

2010. július 30. (péntek)

bárcsak

Bárcsak kiírhatnám a homlokomra, hogy én nem azért jutottam ide!

Álszentség?

rettegek

Beküldte Eszter ekkor: 05:56

2010. július 29. (csütörtök)

Elegem van

A sok bérhülyéb?!, aki minden rohadt abortuszos topicot telekommentel olyan hülyeségekkel, hogy a gyerekek letépik a végtagjait, meg ollót szúrnak a fejébe és kiszívják az agyát, meg az orvos az él? magzatot megfojtja a mélepénnyel, aztán kikukázza.

Lehet, hogy Indiában ez van, amit sajnálok, és a magam részér?l abortusz-ellenes vagyok, de kinek segít ez a sok szarság?

Azt mondja meg nekem valaki, mennyit illik adni ilyenkor a magánorvosnak? Na err?l sehol nincs egy rohadt szó sem, én meg már hányok attól, hogy tovább keressek.

Ja, és végtelenül félek a holnaptól.
De fogadjunk, túléltem..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 18:47

2010. július 28. (szerda)

Nem fertőzés volt.

Csak egy picit vérzett a méhszáj, semmi extra.

A méhem is n?tt, az ultrahangon csak azért néztük meg, mert miért is ne, ha már ott voltam.

A baba nagy volt, nem nagyon régen történhetett, de nem is az elmúlt egy-két napban, mert már elkezdett szétesni.

Az abortusz pénteken lesz, mert akkor tudja a saját orvosom csinálni.

Addig fekszem, nehogy elinduljon a dolog, mert még így is rettegek attól, hogy újra a n?gyógyászatra kerüljek: egyre érik bennem az elhatározás, hogy mielőtt legközelebb szülök, elmegyek egy pszichológushoz.

Lehet kérdezni egy csomó dolgot, bár tök fölösleges, de mégis, mi a tetves búbanat miatt kell pont nekem átélnem ezt újra és újra?!?

Gábor, szegénykém, azt sem tudja, hogy keresse a kedvem, pedig, igazából, elvagyok, ha fásultan is, mert hát mégis mi mást tehetnék..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 15:05

Blog Export: Benedekblog, <http://benedekblog.hu/>

2010. július 27. (kedd)

murphy

Ha soha semmilyen n?gyógyászati ihletés? fert?zésed nem volt, mikor is szedhetnél össze egyet, ha nem akkor, amikor terhes vagy?

Vadászom az orvost..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 07:56

2010. július 25. (vasárnap)

update-átcsapott a stressz a fejem felett

Benedek szerint rohangálni vicces, - igen, az a bizonyos 45 fokban bedőlés - persze, hogy elhasalt, persze, hogy rossz helyen, persze, hogy tele volt a keze, úgyszólván nem tette ki.

Mikor felkaptam, még láttam a nyelvén a két felső egyes fogai által ütött vágásokat, aztán elkezdett üvöltögni, amitől a száját addigra már előnté vér is elkezdett kifolyni.

Igazából semmi extra, mert persze a szájszél sokkal jobban vérzik, mint egy rendes, de az, hogy így csorgott belőle, teljesen taccsra tett.

Erre csak akkor jöttem rá, mikor már a vért mostam a ruhájából: nem volt ott senki, én meg totál rosszul lettem, aztán nem mertem szegény gyereket még ülni hagyni sem egész délután.

Ehhez tartozik annyi elzártság, hogy mikor lehámoztam róla a ruháit, kicsusszant a kezemből, felállt az ágyon, és azzal a lendülettel elkezdett szaladni a tőlérté vége felé. Röhögve, csurom véresen.

Csúnyán megfájdult a fejem, na..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 16:41

Üdvözlés Szemeser! :)

Tömören:

Először lementünk; a klíma már előzékeny elromlott, de most felforrta a hőtér víz is és nagyon-nagyon meleg volt.

A Balaton, mint a pisi, a gyermek nagy öröme, úgyhogy fürödtünk nagyokat, amit csak az árnyékolt be, hogy már éreztem a következő frontot, és olyan migrén jött rám, hogy legszivesebben lekaptam volna a fejem, és elásom olyan két-három méter mélyre, aztán ugrálok rajta kicsit.

Az utolsó kánikulás napon a gyerek még benyalt valami fosós bacit, amitől öregedtem három évet, mert ha meleg van, fényen szokott élni, az output viszont nagyon is valóságosnak bizonyult, úgy félóránkénti eresztésekben. Kínomban adtam neki kétharmad széntablettát, elvileg hároméves kortól egy-kettő az adag, de nem tudtam már mit csinálni: ez hatott is, most ugyan görcsöl a hasa szegénynek és szorulása van, de ez jelen esetben még mindig a zserencsésebb verzió.

Most hideg van, orkán és szakad az eső, de Benedek, hála Istennek, csak nyugos és rosszul alszik, viszont tüdőileg remekül szelel, ami azért nagyon rendes dolog tőle, mert a hülye anyja otthonhagyta az inhalátort, csak, hogy tudjon még min stresszelni.

Viszont ezektől eltekintve remekül vagyunk, Benedek imádja a kertet, bóklászik, totyog ide-oda és igazán meg kell zabálni.

Én, egyetlen gyerekesként a társaságból (sőt, terhes is vagyok, enyhén körülményként), valószínűleg mindenkinek az agyára megyek, mert síkideg vagyok mindenben, de sebj, erre valók a barátok..

Blog Export: Benedekblog, <http://benedekblog.hu/>

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 10:04

2010. július 22. (csütörtök)

nagybaba

Benedek ma reggel úgy ébredt, hogy magában revizionálta a tegnapi napot, és inkább átment óriáscsecsem?be.

Ehhez persze azért még nem elég stabil személyiség, így néha felpattan, és elkezd nyargalászni; bekövetkezett az általam mindig rettegve szemlélt mutatvány: fejet el?re, 45 fokos szögben bed?lni, és rohanni, amerre visz a lendület. Persze ezzel nem azt mondom, hogy Benedek már EZT csinálja, de mindenesetre próbálkozik vele, egészen addig, míg oltári nagyot nem esik.

Vagy neki nem szalad leszegett fejjel az ágya sarkának, de ezt hagyjuk is.

Aztán egy pillanat alatt rájön, hogy taktikai hibát vétett és visszamászik az ölembe, vagyis, igazából mindegy hova, csak az enyém legyen, és nyafizik, mert ? még kisbaba. Anaaaaa, anaaaaa - és merengve szugerál.

Persze bed?lök, és maradhat. Nézegessük ezt a könyvet talán? Nézd, itt a cica!

De onnantól csak ny?g vagyok, és bosszankodó pofival hesseget, mert van képem foglalni körülötte azt a drága helyet. Persze, ha kiebrudalnám, akkor rögtön hangos jogvédelembe kezdene, nekem pedig reggel óta kegyetlenül fáj a fejem, úgyhogy inkább hagyom, had élvezze ki, hogy egyesegyedül birtokolhat.

És ezen a téren, lássuk be, nem is nagyon vannak gátlásai ?méltóságának..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 13:59

2010. július 21. (szerda)

BREAKING! :)

Éééééés elindult a Kisnyúl!

Eddig is voltak lépegetések, de ma délutánra rájött a dolog nyitjára, nem kell bátorítani, hanem egész nap ide-oda totyog a szobában (persze minidg valahonnan valahova).

Sokszor elesik még, és ha valami az útjában van, persze nem tudja kikerülni, úgyhogy mániákusan szedegetem össze a játékokat (? meg ugyanilyen lelkesen borogatja ki ?ket a szünetekben). Igazából épp csak egy hajszálnyival csinálja jobban, mint tegnap, de ez mégis megadta azt a kis valamit, hogy kijelenthessem, amit tegnap még nem: hogy jár(ogat)..

Láthatóan nagyon meg van magával elégedve, mi nemkevésbé..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 18:19

trükkös

Rövid az út a "de aranyos" és a "büdös kölk" között..

Els?re, én hülye, még tapsoltam is, mikor Benedek levetk?zött pucérra és úgy parádézott fel-alá.

Most, mikor már sokadszor csurizza végig a sz?nyeget, a padlót, a játékait, és esetleg még kicsit meg is nyalogatja a végeredményt, mire odaérnék, sikítani tudnék.

Trükkös egy gyerek amúgy, el?ször a nadrágot veszi le, majd a pelenkát, a pólót pedig csak legutoljára, itt bukik le általában ugyanis, mikor beakad a buci feje, és nyivákol, hogy elég van az önállóságból. A tócsában önállóan ücsörgésb?l konkrétan.

Ja, el is bújik, miközben vetk?zik, vagy megvárja, míg dolgom akad. Az orrom el?tt még egyszer sem próbálkozott.

Tudom, hogy szegénynek melege van, de ha nincs rajta ruha, a pelenka egy percig nem marad rajta, így aztán marad a koncentrált figyelem, és az öklendezve sz?nyegetsikálás a negyven fokban.

De azért titokban mégis büszke vagyok ám erre a legeslegújabb produkcióra.. Gondolom, ez a kis gyengeség is hamar elmúlik majd..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 10:58

2010. július 20. (kedd)

ennyit az elvekr?l

Bizonyos fatális véletleneknek köszönhet?en rájöttem, hogy Benedek rajong a Bebe TV-ért.

Eddig elveim voltak, miszerint a gyerek nem néz tévét. Hogy ?szinte legyenek, ezt nagyban megkönnyítette, hogy olyan szinten nem izgatta a dolog, mint engem a legújabb hiperszuper lövöldöz?s játék. BebeTV-nk nincs, de régebben volt, és meglehet?sen jónak találtam, most pedig, mikor láttam máshol, mennyire tetszik Benedeknek, rákerestem az online változatára és l?n, lett egy TVfügg? fiam.

Els? nap nagyon örültem, hogy ha nagyon kell, le tudom tenni húsz percre és áhítattal nézi, ahogy a béna tengeralattjáró, benne a béna macival, nézi a béna halakat és közben megy valami bugyborékoló zene. Közben néha közölte, hogy Brumm, meg Brrrr, és csak úgy dagadtam a büszkeségt?l.

Aztán két nap elteltével kénytelen voltam újfent átgondolni az új, liberális elveimet is, mert nem tudtam úgy csinálni, mintha nem látnék néminem? összefüggést a szabálmódosítás és aközött, hogy Benedek állandóan megáll a TV el?tt és nyüszít, hogy kapcsoljam be, ha pedig épp nézhetne kicsit, és a kiszabott negyed óra végén kikapcsoltam, iszonyatos ordítás volt a reakció.

Úgyhogy most megint szüneteltetem a dolgot.

Más még mindig nem köti le, egy cseppet sem, de ez az egy hihetetlenül hipnotizálja..

És olyan, de olyan, de olyan jó volt, hogy ha bekapcsoltam és elültettem, akkor elmehettem f?zni, vagy rakodni, vagy csak olvasni egy kicsit, anélkül, hogy ott loholt volna a nyomomban.

De minden egyes alkalommal, amikor hisztériás rohamot kapott, ha kikapcsoltam, olyan nagyon-nagyon könny? lett volna bekapcsolva hagyni, és csinálni tovább nyugiban, amit épp csinálni akartam.

NEm hiszem, hogy nagyon sokáig állnám a sarat, úgyhogy inkább nem kísérletezgetem. Vele.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 20:45

2010. július 18. (vasárnap)

meleg és más egyéb jószágok

Különösebb kommentár nélkül:

Ez a fiam legújabb reggeli outfitje..

A kép értelmezéséhez annyi segítséget nyújtanék, hogy Benedeknek, csakúgy, mint nekem, szögegyenes haja van, ha csak nem csuromvizes.

Meleg van, de nagyon.

Annyi es? azért volt, hogy a két hét aszály óta most el?ször az erkély korlátjára száradni kirakott ágynem?huzatot szarrá áztassa, valamint, hogy a fiatalemberben bekapcsoljon a feltételes reflex, mely szerint a víz csepegése különös harmóniát alkot a hörgéssel.

Délután - kis csúszással - megejtettük az egyéves PIC-es kontrollt.

Benedek igen kiválóan szerepelt, úgy is, mint az a gyerektípus, aki hála Istennek szépen fejl?dik, hajlandó rendesen enni, és kisebb nyavajáktól eltekintve nem igazán jut róla az ember eszébe, hogy a start nem volt a legtökéletesebb.

Legközelebb már csak másfél évesen kell majd mennünk, remélem, akkorra már csak körbeszaladja a vizsgálót és beköszön a n?véreknek.

Várakozás közben azért még kiderültek olyasmi dolgok, hogy az inkubátor, mint olyan a legsuperebb integrált gyermekszórakoztató eszköz.

Alig bírtam a kint tároltaktól elvonszolni Benedeket, hipnotizálta a sok gomb, tekerenty?, fiók, mutató és kijelz?.

A jól letudott kötelesség után leugrottunk Gábor szüleivel a Rómaira, ahol Benedekkel szigorúan felesben megettünk másfél halat, egy adag krumplit, rengeteg savanyúságot és két palacsintát. Minden további kóstolgatás a szent kölcsönösség elvén m?ködött, így nem beszámítandó.

Összességében minden tekintetben igen remek nap volt.

Benedek jól van, én végre jóllaktam, mi kellhet még?

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 21:16

2010. július 15. (csütörtök)

éljenéljen

Hatalmas logisztikai teljesítményként megszerveztük a Szemészeti Klinikára való szállításunkat, ami ugyan csak 15-20 perc gyalog, de azt végig napon, és olyan negyed egykor kellett volna elindulni, amire nem mertem vállalkozni.

Olyan irdatlan, kibirhatatlan hőség van, hogy egyszer?en kész vagyok t?le, Benedek pedig, mire a múltkor elértünk sz SZTKba, ami kb 5 percre van t?lünk, már csak pislogás nélkül lógott ki a babakocsiból és nem mozdult.

Így aztán, anyu értünk jött, elvitt minket, vártunk, vártunk, vártunk, aztán egyszercsak már együtt vártunk egy régi PICes babatárssal, Lillával, aki nagyon-nagyon-nagyon picike kislányból tündéri nagylány lett közben.

Végül bejutottunk, Benedek végigudvarolta az összes doktornéit, akik hálából megállapították, hogy nincs itt semmiféle m?tétes probléma, kancsalnak igazából csak látszik, egyrészt a széles orrnyerge, meg a kicsit lógó fél szemhéja miatt. Az orra majd id?vel kiemelkedik, a szemhélyával meg lesz, ami lesz, mindenesetre jobb, mint pici korában, mikor nagyon lógott, most már tényleg csak akkor van így, ha fáradt, de amúgy sem lehet ezzel mit csinálni, úgyhogy mehettünk Isten hírével.

Az az igazság, hogy még egy oka volt annak, hogy azt akartam, jöjjön velem valaki, mégpedig az, hogy amíg kicsi korában hordtam kontrollra az éretlen retinája miatt, addig le tudtam fogni egyedül is, míg kipeckelik a szemét és macerálják, de nem voltam biztos abban, hogy most is elég leszek hozzá és nem akartam, hogy esetleg amiatt tartson tovább, mert mocorog.

De nagyon együttm?köd? volt, úgyhogy minden ilyenfajta csúnyaságot teljességgel megúsztuk: szép engedelmesen belekukucskált az összes kutyübe, mindent megcsinált, amit kellett, még a szemfenéktűkrözést is hagyta, - ami nekem például igen nehezemre esik - úgyhogy épp csak annyi volt a vizsgálat, mintha én mentem volna szemészetre.

Bemérték a szemét is, nagyon jó, csak feles, pedig várni lehetett volna, hogy rossz, de így csak másfél év múlva kell visszajönnünk, addig pedig be kell tanítanom neki egy sor piktogrammot, hogy majd a vizust is megnézhessek.

Már csak a pulmonológiára kell visszamennünk valamikor (majd ha hidegebb lesz) és akkor nagyjából túl is vagyunk az egyéves kontrollokon, még hozzá nagyon jó eredményekkel..

Úgyhogy a Benedek innent?l hivatalosan is

egy kicsit ugyan valóban kancsalnak látszó,

de igaziból

kicsit sem kancsal Sasszem? Személy.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 11:01

2010. július 14. (szerda)

muahahahahahahahaha

Ma voltam véd?n?nél.

Ráállított a mérlegre, ami cirka nyolc kilóval kevesebbet mutatott, mint a súlyom.

Jót röhögtem, mert míg vártam, kihallottam a szigorúan zárt ajtó mögül az el?ttem bent lév? n?t: Huhh, kilencvennyolc, éppenhogy!

Mikor megkérdezte mennyi, mondtam, hogy fogalmam sincs, mert én ezt az ötvenhatot el?bb megfontolnám..

Viszont a tavalyi billeg?s, repedtlábú m?anyag kempingszék helyett van egy tuti hátradönthet?s, karfás csodaalkalmatosság.

Benedek jól fel is mászott rá, nekem maradt a faltámasztás.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 17:18

2010. július 13. (kedd)

kibékültünk

Az a tuti taktikám, hogy:

egy: eltüntetem a képeimet a világfájdalmas arckifejezést és lehiggadok,

kettő: leülök a gyermek mellé, és legalább olyan nagyon nem nézek rá, mint ahogy ? énrám,

három: mihelyt meglátom, hogy félszemmel rám kukkant, gyorsan odanézek, aztán azonnal el is kapom a fejem - célszerű? mindjárt be is bújni mondjuk egy CD lemez mögé, így innentől már onnan lehet kikukucsálni a továbbiakban,

négy: próbálom nem szétröhögni magam, és halálos közönnyel megvárni, míg a kis pukkancs rámveti magát.

Ha már belémharap, az végülis jó jel.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 17:14

2010. július 12. (hétf?)

itthon

Nem mondhatnám, hogy jól sikerült a családújraegyesítés.

Bár Benedek az utolsó pár alkalommal is bevágta már a durcát, de az csak olyan tessék-lássék dolog volt, amolyan próbaféle.

Most viszont megtörtént a nagyel?adás.

Nem volt hajlandó ugyanis a közelembe jönni, a kezemben lenni, és úgy egyáltalán, eltolt magától, ha melléltem. Hiszti ezerrel.

Aztán, egy id? múlva, meg már azon ment a ny?gl?dés, hogy ne nyúljak ugyan hozzá, ne is nézzek rá, de azért üljek csak mellette, ja, és nézni sem szabad ám máshová

Nem dob a hangulaton, hogy közben növeszti a kilencedik fogát, és összecsípték a szúnyogok.

Annyira nagyon hiányzott már, egyszer?en fizikailag fájt, és mikor elfordult t?lem és ellökdösött, ahelyett, hogy rámugrott volna, akkor azért alaposan elgondolkodtam azon, hogy most b?gjek-e, vagy sem, de aztán meggy?ztem magam (Gábor segítségével, aki épp csak rámnézett, és igen empaticusan közölte, hogy ne legyek már hülye), hogy ilyesmire egyenl?re igazán semmi szükség.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 21:46

Blog Export: Benedekblog, <http://benedekblog.hu/>

2010. július 11. (vasárnap)

minden szép és jó,

de most már a fiamat akarom!

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 17:06

2010. július 9. (péntek)

alkalmazkodás a szabályokhoz

Tegnap, mikor megérkeztünk, a fiúk közfelkiáltással megszavazták, hogy tilos a gyerekekről beszélni, és az első órában lelkesen strigulázták a büntipontokat.

Kevés idő elteltével már nekik is sikerült negyedóránként valamilyen apropóból felmemlegetni a bilincseiket, Gábor pedig, ma reggel óta, evés közben és a Balatonban frizbizve is időről időre az "Erdei pocsolya, csupa sár dagonya.." kezdetű örökbecsű darabot énekelgeti folyamatosan.

Én tartom magam a napi kétszeri telefonáláshoz, délelőtt és este, amikor is Benedek lelkesen sikongat, aztán tíz másodperc után elhajtja a telefont, és lohol tovább a rettentő fontos dolga után..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 13:59

2010. július 7. (szerda)

kalandos

Tizenegy óra, Gábor, készülj, öltözz, légszíves, induljunk már!

Tizenegy tizenötör már igen türelmetlenül toporgok, amikor is, azt mondja, hogy már csak két perc.

Huszonötör kilépünk az ajtón, szemrehányóan megszólal: miért nem raktad be Benedeket a kocsiba, mondtam, hogy két per.

Monadtad ám, csak épp tíz perce, élmény lenne, ha azóta itt üvöltene.

Jó, ne idegeskedj, csak egy egész kicsit fogunk késni negyvenötöz képest.

NEGYVENÖÖÖÖT? NEGYVENNEGYVENNEGYVEN, NEGYVENRE MEGYÜNK!!!!

Nem mondtad, miért mondtál akkor negyvenötöt?!?

Mondtad a halál, eddig huszonnyolcszor mondtam el a negyvenet, csak ma ötször, NEGYVENNEGYVENNEGYVEN, azaz pontosan tizenkét perc múlva.

És elindulunk, tizenegy óra huszonnyolc perckor, hogy átérjünk a VIII. kerületb?l a III.-ba negyvenre.

Persze elének áll egy teherautó. Aztán rosszul parkolt be egy kocsi. Mikor kanyarodnánk, egy anyuka a lányaival - a legkisebb csak óvodáskorú - baktat át heti kett?vel el?ttünk a zebrán. Mint négy jólmegtermett, kétlábon járó fánk, olyanok.

Aztán a lámpák pirosak, a kocsik lassúak és egyáltalán, lényeg, hogy nem ám nekünk kellett volna id?ben elindulnunk, dehog.

Gábor végül nagyon elégedett volt magával, mert negyvenháromra megérkezünk, én meg simán csak tiszta ideg voltam, de hát, megesisik az ilyesmi.

Mikor felfeküdtem, rájöttem, hogy nem egészen dolgoztam még én fel ezt a szülésélmény dolgot, mert levert a víz rendesen, de aztán csak megnyugodtam valahogy, és megtekinthettem a legújabb ivadékomat, egy szép kis, C-be tekered?, red?s kukacot.

Azt is megtudhattam róla, hogy elég picike, viszont egy csomó helyen megnéztem erre fel, és a 7. hétre mindenhol 6-8mm-t írtak (enyémke 6), igaz annak mi már a végén járunk, de mondjuk nem igazán vagyok miatta ideges, már az is közrejátszható benne, hogy a terhesvitaminnak, amit vettem, még azon bontatlanul lába kélt, én meg nem rohantam el újat venni, mint Benedekkel tettem volna, hanem úgy voltam vele, hogy majd meglesz, aztán nem lett. De azért a folsav miatt lelkiismeretfurdalásom van, azt veszek. Majd. De holnap tényleg veszek, na..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 15:33

2010. július 6. (kedd)

kétlábon?

Holnapután felhúzzuk a horgonyt és Benedeket hátrahagyva lemegyünk Balcsira a nyár ereszedelahajam bulijára, már akinek, én például, attól tartok, igen felelősségteljesen leszek kénytelen viselkedni.

Emellett ott van még az is, hogy - nem tudom, hogy a hamari újbóli teherbeesés miatt, vagy csak mert ilyen típus vagyok - egész szépen dudorodom deréktájt, de mivel egyszer?en csak arról van szó, hogy nem tartja a növekv? hasam a b?röm/hasizmom/akármim, kicsit sem úgy nézek ki, mint Benedeknél, vagyis terhesen, hanem egyszer?en csak nagyhasúnak, fürd?ruhában konkrétan kövérnek, de sebaj, a tavalyi nyaram egyik felét egy alagsorban töltöttem, a másik felét otthon stresszelve, úgyhogy engem most az sem tart vissza, ha jön a Greenpeace menteni: a jó kis 28 fokos pisivízben fogok úszkálni naphosszat.

Ami viszont tényleg aggaszt, de biztosan naiv vagyok, hogy úgy érzem, Benedek elindulása igencsak küszöbön áll, és nem szeretnék róla lemaradni.

Ha már belejöttem a szaranyaságba, rögtön be kell valljam, hogy a Balcsiról meg még kevésbé, úgyhogy mer?ben elméleti a ny?g?dés.

Most ott tartunk, hogy ha fogja az egyik ujjam, vagy bármire tud támaszkodni, akkor tud ? szaladni is. Kapaszkodás nélkül kétféle verzió létezik: vagy nekilődül, ekkor két, lendületb?l megtett lépés után pofára esik - ami nagyon nem zavarja, esésben már nagyon profi; vagy pedig az új mutatvány, amikor er?szakot tesz magán és a lódulás helyett szépen csoszog, úgy araszolgat. Ilyenkor lép akár négy-ötöt is, hozzáteszem, fele annyit halad, mint az el?bbi esetben. Ha így tesz, a teste nem d?l el?re 45 fokban, hanem szép egyenes marad, a karjaival egyensúlyozgat. Persze ember - kisgyerek - legyen a talpán, aki húsz másodpercnél tovább elviseli ezt a csigatempót, úgyhogy a tipegés szinte minden esetben azért szakad meg, mert felváltja vagy a d?lve szaladós szakasz, vagy inkább négykézláb spurizik tovább.

A Tunyogi által javasolt járássegít? egy jó találmány, már amennyiben rendeltetésszer? használatnak számít, ha a gyermek lelkesen kísérletezik, hányféleképpen lehet felfordítani, és megkopogtatni mindenféle izgis dolgokkal.

De azért összességében azt gondolom, hogy ez a tényleges elindulás jó hosszú dolog tud lenni, körülbelül olyan, mint amikor azt hittem, hogy na, most már tuti, hogy mindjárt kijön a foga, jött is, csak két hónap múlva.

Azt remélem, annyi azért nincs hátra, Ági azt mondta hónapokkal ezel?tt, hogy június-július környékén, mire én azt gondoltam, hogy ha korrigált egyéves korára járna, az igazán szuper lenne, és addig még van kicsit több, mint öt hét. Ez azt jelentené, hogy tétre, mire jön az Újbaba, azért már szépen, ügyesen tudna járkálni, ami azért nagyon-nagyon nagy könnyebbség volna nekem.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 09:19

2010. július 5. (hétf?)

precíz

A krokodil azt mondja: AAA.

Az oroszlán: VÁÁ.

A tigris: VOOOAAAAÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ.

Minden más pedig VAU.

Egyetlen kivétel azért van, a kutya konkrétan. A kutyák mifelénk antiszociálisak, úgy fest..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 13:09

2010. július 4. (vasárnap)

árnyékos oldal

Az elmúlt fél hétben nyomorultul voltam, kitört rajtam a terhesség, jóval el?bb, mint Benedeknél (nála a 12. hétig nem volt semmilyen tünetem). Szédülök, folyton úgy érzem, hogy menten elájulok, állandóan álmos vagyok. Egész nap émelygek, hányingerem van, de nem tudok háyni.

Emellé igenis komoly vigasz, hogy tudom, ezután majd valamikor eljön az az idilli állapot is, amikor reggel, abban a pillanatban, hogy kinyitom a szemem, már fordulhatok is oldalra, hogy aztán az odakészített tállal az arcom alatt még épp eljussak a wc-ig, míg megtelik, eltölsek még bent kellemes tíz-tizenöt percet, miközben konstans meg akarok majd halni, hogy aztán az egész végeztével elegánsan felemelkedjek, megmosakodjak, és onnantól az égvilágon semmi ilyen jelleg? problémám ne legyen egész nap.

Már, ha így lesz, mert különbségek azért vannak a korábbi starton kívül is.

A b?röm Benedeknél gyönyör? lett, míg most olyan a fejem (beleértve a hajam alatt is,), mint akit kivert a ragya. Kamaszként nem voltam pattanásos, most visszakapom alaposan, úgy fest.

A bambaság stimmel az el?z? menethez viszonyítva, ha szól hozzám valaki, nem biztos, hogy emlékszem rá két perccel kés?bb, hogy mit mondott, és a fontosabb információkat olyan hét-nyolcszor osztom meg Gáborral, és minden alkalommal álmélkodva hallgatom, hogy már megbeszéltük.

Benedek, szegénykém, tényleg érezheti a közelg? új szelek fújdogálását, mert egyértelm?en úgy döntött, hogy nekünk kett?nknek szoros, szerelmetes szimbiózisban kell leélnünk éltünk hátralév? részét, amit szigorúan és csakis ? megszakíthat néha, hogy egy kicsit az apjához bújjon, nekem azonban nincsenek hasonló jogaim, valamint, ha olyanja van, mindenki más is elmehet a fenébe, amit olyan pofavágásokkal hoz a pórnép tudomására, hogy az külön tanulmányt érdemelne.

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 08:07

2010. július 1. (csütörtök)

megszokott közjáték

Tegnap este megkértem Gábort, hogy fürödjön Benedekkel, eddig én szoktam heti párszor bemenni vele, de most már nem nagyon merek, viszont megfosztani sem szeretném az együttpancsolástól.

Megengedtem nekik a vizet, telepakoltam a kádat baszokkal, Gábor is becsobbant, következ? fázisként szállítottam az eddigre már veszettül lelkes gyermeket.

A következ? történt cirka egy percbe beles?rítve:

A ded lelkesen csápol a kád szélénél, én lehúzzom a pelenkáját, izgalom a tet?fokon.

Elkezdem összehajtani a pelust, Benedek ezalatt trükkösen, fikarcnyi er?lködés nélkül olyat tojik, beterítve a bolyhos sz?nyeget, a padlót és a kiszóródott szennyes ruhát egyaránt, hogy csak na.

Rájövök, hogy valami nem stimmel, mert Benedek otthagya a kádat és valamivel lekesen abajog a földön.

Meglátom mi az. Eddigre Benedek már belelépett mindkét lábával, az egyik térdével, meghempergett benne, és most épp keni szét a padlón.

Detektálom azt az érdekességet, hogy anyuénál tegnap alighanem répa lehetett a menü, a kaki ugyanis rikító narancssárga.

Kezdenek kaotikussá válni az állapotok, visítok.

Gábor is: Be ne tedd így ide, be ne tedd!

Benedek is, ugyanis már megint az a szituáció állt el?, hogy meg akarok tiltani neki valami tuti jó játékot.

Én törölgetek, Gábor fújjol, Benedek hisztizik, próbál fetrengeni a földön. A föld tiszta répás szar.

Ott is olyan, a lábát is töröld le, be ne tedd így!

Benedek zokog, menekül.

Csöndet már, csönd legyen, elég!

Benedeket lefogom, letörlök róla minden morzsányi szmatyát, már csobban is és kergeti a felhúzhatós krokodilt, innent?! kipipálva.

A sz?nyeg bolyhai közül próbálom kibogarászni a belekötött dzsuvát, aztán hagyom a sunyiba, ráöntök egy félpohárnyi mosóport, bevágom a gépbe.

A fiúk eddigre már tengeri szörnyeset játszanak.

Kifele menet Gábor még megkérdi, hogy nem kellett volna-e el?bb kézzel kimosni a sz?nyeget.

Gonoszul vigyorogva szólok vissza, hátra sem nézve: Onnantól, hogy hányós leszek, minden ilyet te csinálsz..

Beküldte Eszter ebben: Eszter Bejegyzései ekkor: 11:41